

En el camí del Pacte per la Llibertat

L'ASSEMBLEA de CATALUNYA

L'entusiasme és gran a tot Catalunya: aconseguir reunir 300 persones d'unes quaranta localitats, pertanyents o no a organitzacions polítiques, de diversos sectors de la població, per a discutir i elaborar una alternativa democràtica que propiciï la convergència més ampla en el combat per enderrocar la dictadura és, sens dubte, un èxit polític fora de sèrie en tots aquests anys d'opressió.

Els acords de l'Assemblea, la perspectiva d'una més ampla unitat i coordinació, estan produint un fort impacte. A les fàbriques, pobles, universitats, barris, es celebren reunions per explicar la significació d'aquest acte i popularitzar les seves conclusions. Els resultats polítics i de lluita seran encara més grans en la mesura que comencin a recollir-se organitzadament els fruits que aquest esdeveniment ha fet madurar a tot Catalunya.

Per la dimensió política que comporten els acords adoptats en un acte tan heterogeni, per l'audàcia d'una tal realització i també per la seva perfecció organitzativa sota les condicions de la dictadura, la notícia ha causat sensació àdhuc més enllà dels Pirineus. La tònica general dels comentaris és la d'afirmar que ben mal parat ha d'estar el règim perquè una reunió d'aquestes característiques pugui desenrotllar-se davant dels seus nassos sense descobrir-ho i, menys, impedir-ho.

El profund i extens treball preparatori realitzat a Barcelona i comarques, l'ambient unitari que creà el primer intent d'Assemblea, l'evolució de la situació política i les lluites excepcionals de la classe obrera aquestes darreres setmanes, han creat les millors condicions per a materialitzar aquesta iniciativa, per la qual estava treballant des de feia temps la Comissió Coordinadora de Forces Polítiques de Catalunya i posteriorment la Comissió Preparatòria.

No és casual que vagues com les de la

HA RETORNAT DE XINA LA DELEGACIÓ DEL P.C. D'ESPANYA

La delegació del Partit Comunista d'Espanya encapçalada pel seu Secretari General company Santiago Carrillo i de la qual formava part el Secretari General del nostre P.S.U., ha retornat de la República Popular de Xina.

En el proper número de « Treball » publicarem un article de Gregori López Raimundo comentant els resultats de la fraternal visita realitzada en el marc de la reanudació de les relacions amb els companys xinesos.

S.E.A.T. i la Roca, junt a d'altres no menys combatives, i l'acció generalitzada del dia 29 d'octubre en solidaritat amb els valents obrers de la S.E.A.T., hagin precedit i coincidit amb l'Assemblea. La classe obrera i les seves Comissions Obreres, lluitant unides i

amb decisió exemplar pels seus legítims drets econòmics i polítics, han estimulat i impulsat la corrent unitària propiciant la incorporació a l'acció de sectors i forces amplíssimes de l'oposició catalana.

(passa a p. 2)

DECLARACIÓ DE LA I SESSIÓ DE L'ASSEMBLEA DE CATALUNYA

Nosaltres catalans de diferents tendències pertanyents i no pertanyents a organitzacions polítiques, de diversos sectors de la població, obrers, camperols, estudiants, intel·lectuals, professionals i ciutadans en general, de Barcelona i de comarques, reunits en Assemblea, malgrat que som conscients que les actuals circumstàncies dificulten d'esgotar les possibilitats de representació, formulem la present Declaració:

« L'actual crisi del règim de la qual el procés de Burgos fou una manifestació sobresortint, la progressiva presa de consciència i la mobilització de les classes populars, i la necessitat d'oposar-nos fermament a la maniobra continuista d'instaurar Juan Carlos com a successor, a títol de rei, del dictador, exigeixen l'adopció unitària d'una alternativa democràtica basada en els punts mínims acceptables per les forces i sectors representats a l'Assemblea, alguns dels quals tenen objectius divergents a llarg termini però que coincideixen en l'objectiu immediat de l'enderrocament del franquisme. Aquests punts de coincidència són els següents:

1. La consecució de l'Amnistia general pels presos i els exiliats polítics.
2. L'exercici de les llibertats democràtiques fonamentals: llibertat de reunió, d'expressió, d'associació —inclosa la sindical—, de manifestació i dret de vaga, que garanteixin l'accés efectiu del poble al poder econòmic i polític.
3. El restabliment provisional de les institucions i dels principis configurats en l'Estatut de 1932, com a expressió concreta d'aquestes llibertats a Catalunya i com a via per arribar al ple exercici del dret d'autodeterminació.
4. La coordinació de l'acció de tots els pobles peninsulars en la lluita democràtica.

Com a objectius immediats, fem una crida a tot el poble català —i considerem catalans tots els qui viuen i treballen a Catalunya— perquè incorpori la perspectiva global del canvi democràtic a cada una de les seves lluites concretes, i perquè intensifiqui l'esforç per a una ràpida obtenció de:

- a. La unitat d'acció de totes les forces democràtiques.
- b. La solidaritat en la lluita en favor dels repressaliats.
- c. L'acabament de la repressió i la consecució de l'amnistia.

Per tal de vetllar per l'aplicació dels acords de l'Assemblea, és elegida una COMISSIÓ PERMANENT, la qual impulsarà totes les iniciatives útils per a aconseguir la mobilització popular, fomentarà accions unitàries i prepararà una nova sessió de la Assemblea de Catalunya, més àmplia i més representativa.

Catalunya, novembre de 1971. »

... En el camí del Pacte per la Llibertat

ve de p. 1

Aquestes lluites, juntament amb les dels estudiants, professionals, d'amples masses del poble català, han estat una crida pressant a la unitat de totes les forces interessades en presentar una alternativa democràtica a l'actual situació.

Situada en aquest, el seu millor context, l'Assemblea de Catalunya constitueix un alt exemple de reflexió i responsabilitat col·lectives. Es així mateix, un signe dels canvis profunds i de la maduresa de la situació política. Un acte de tal amplitud i diversitat política, que infanta una alternativa democràtica, només pot produir-se quan la idea que el pas previ per conquerir les llibertats és acabar amb el franquisme ha conquerit zones polítiques molt vastes.

Dèbil, molt dèbil és ja el règim per haver d'encaixar un acte com aquest. Incapaç d'altra cosa, respon amb la mateixa arma de sempre: la repressió. Les detencions de personalitats catalanes arrel de l'Assemblea han estat cops de cec que no fan sinó posar en evidència la seva incapacitat i aixecar noves protestes; protestes que poden traduir-se en una grandiosa campanya política i econòmica amb els repressaliats, d'acord amb aquesta nova situació; és a dir, una mobilització que depassi tot el que ha estat assolit fins ara, aconseguint que la lluita contra la repressió sigui obra de desenes, de cents de mils d'antifranquistes, obra de tots.

Els comunistes, que hem treballat tenaçment units a altres partits i forces per la realització de l'Assemblea, saludem els resultats aconseguits, per tot el que aquest pas representa com a base d'entesa i mobilització per a obrir vies de llibertat i democràcia, per l'estímul que aporta a les forces que a tot Espanya avancen cap a la consecució del pacte per la llibertat.

La primera sessió de l'Assemblea és un moment —un important moment— del procés unitari que ens permetrà d'escalar nous cims en el terreny de la convergència i corresponsabilització de les més amples forces i sectors en la direcció de la lluita del nostre poble, en l'aprofundiment i coordinació del moviment de masses. Amb l'Assemblea RES no acaba. Al contrari, TOT el que s'ha realitzat, el gran debat democràtic iniciat durant la seva preparació, ara es pot estendre amb molta més facilitat a tota la geografia catalana divulgant la Declaració de l'Assemblea, fent que els acords en ella presos els faci seus i lluiti per ells la immensa majoria del nostre poble.

Pels comunistes no hi ha dubte que aquest és el camí més revolucionari avui. De la mateixa manera que units a tots els treballadors d'avantguarda encapçalem amb resolució les lluites de la classe obrera catalana, amb el mateix entusiasme i decisió hem treballat junt a les altres forces d'oposició per a fer realitat l'Assemblea de Catalunya. En aquestes setmanes d'agudes lluites, els objectius traçats per l'Assemblea i la perspectiva de la Vaga General cap a la que tan decididament camina la classe obrera han aparegut com allò que en realitat són: elements insubstituïbles d'un mateix combat.

Conseqüents amb la nostra conducta de lleial col·laboració, sense estalviar esforços, segurs que així defensarem les aspiracions més pregoneres del nostre poble, seguirem treballant per incorporar a la lluita democràtica noves forces i sectors, per mobilitzar cents de mils de demòcrates i antifranquistes entorn dels objectius de la I Sessió de l'Assemblea de Catalunya.

Intensificar la lluita, estendre-la i fer-la avançar cap a la realització de

LA VAGA GENERAL

CRIDA DE LA PERMANENT DE C.O. DE CATALUNYA

Reproduïm seguidament les parts essencials de la crida de la Comissió Permanent de les Comissions Obreres de Catalunya després de les grans lluites obreres d'octubre i novembre:

« ... Després de les grans lluites de les darreres setmanes lliurades a Catalunya, els treballadors prosseguim l'acció per la defensa de les nostres reivindicacions i drets. L'empresa Cispalsa es troba tancada des de fa una setmana, per la decisió unànim dels treballadors d'anar a la vaga per respondre a les mesures de la patronal i del Govern contra la seva exigència d'augment dels salaris. Prossegueix l'acció conflictiva i la tensió entre el personal d'Autobusos de Barcelona, anunciadora de noves accions. Es desenrotllen aquests dies aturs importants a empreses com la Siemens i altres del Baix Llobregat, a Josa Tecno-Matic, i Afamón, de Rubí; a Jorsa, de Mataró; a l'Odag, de Sabadell; a l'Andriano, de Tarrassa; treball lent a la Lentmetz, de Manresa, etc. Prop d'un miler de càrrecs sindicals de Sabadell i comarca plantegen anar a l'atur en solidaritat amb els acomiadats de l'Odag i per les seves pròpies reivindicacions. A Barcelona, al Baix Llobregat, a Mataró, Tarrassa, Manresa, Rubí, a les comarques i pobles de Catalunya, la classe obrera té elaborades les seves plataformes reivindicatives i es disposa a defensar-les amb la lluita.

« La Permanent de la Comissió Obrera Nacional de Catalunya, a l'examinar la situació de lluites i accions continuades, crida tota la classe obrera a presentar la batalla. Es el moment d'imposar els nostres drets. La carestia de la vida no espera termes. Cal fer retrocedir els explotadors i el Govern en el seu intent de parilitzar la nostra protesta mitjançant el tancament d'empreses, la repressió i els acomiadaments. Això és possible si tots coordinem i unim les nostres forces en la lluita. El digne exemple que ens brinden els miners asturians, que no es dobleguen davant de les mesures de l'Hunosa i el Govern, és un estímul per a prosseguir i estendre el nostre combat a un pla superior. Enfront del tancament d'empreses i acomiadaments cal realitzar L'OCUPACIÓ DELS CENTRES DE TREBALL... »

« (...) Es un deure de tota la classe obrera, de les forces progressistes i avançades de Catalunya, el manifestar la seva solidaritat entranyable amb la gran vaga minera d'Astúries, amb l'acció i la lluita del poble d'Euskadi, i sostenir la classe obrera de Cispalsa, tots aquells qui en el nostre poble en aquests moments combaten.

« La Comissió Permanent de la Comissió Obrera Nacional de Catalunya, ensems que expressa el seu suport i solidaritat amb els treballadors de Cispalsa, dels Autobusos de Barcelona, amb els de la Roca de Gavà, amb els miners asturians, amb la lluita del poble d'Euskadi, amb tots els qui combaten pels seus drets, crida la classe obrera de Catalunya a unir i a fer coincidir la seva acció.

« Saludem les Comissions Obreres de Barri de Barcelona per la seva iniciativa de crida al boicot dels mercats el dia 26, amplament secundada per la població de Barcelona. Alhora, denunciem les bandes feixistes que, amb el beneplàcit de les autoritats, estan cometent atemptats salvatges contra la cultura, l'art i la integritat física de les persones.

« La Comissió Permanent de la Comissió Obrera Nacional de Catalunya crida a presentar totes les reivindicacions pendents, a sostenir-les amb aturs, treball lent, plantes i vagues. A desenrotllar les assemblees i mítings a les empreses on es decideixin les formes concretes d'acció. Cridem a intensificar la lluita, a estendre-la i fer-la avançar cap a la realització de la vaga general.

« Tots units per l'augment immediat del salari; contra la carestia de la vida; per la readmissió dels acomiadats; per la llibertat dels detinguts; en solidaritat amb Astúries, Euskadi, amb els combatents per la llibertat; per l'amnistia general; contra la dictadura; per la llibertat i la democràcia. »

Barcelona, setembre de 1971.

LA COMISSIÓ PERMANENT
DE LA COMISSIÓ OBRERA NACIONAL
DE CATALUNYA.

Fora escombreries DE COLL CEROLA!

Les autoritats, que tanta pressa tenen en empresonar ciutadans honestos, posar multes i multiplicar les companyies de « grisos » i Guardia Civil a la Universitat o entorn de les fàbriques, es neguen tossudament a posar remei a les desgràcies per ells propiciades. Per això cal empenyer-los, ensenyar-los les dents, com a Santa Coloma, a Hospitalet, a Terrassa, a Badalona, a Santa Maria del Gardeny. O com al barri de Montbau (Vall d'Hebron), el passat dia 26:

Aquell divendres un espectacle impressionant posà en tensió tot el veïnat. Unes dues

mil persones, principalment dones, amb pancartes enlairades i distribuïnt fulles al seu pas, van manifestar sorollosament la indignada protesta de la població contra la negativa de les autoritats a resoldre el problema que elles han creat autoritzant la descàrrega de les escombreries a Collcerola.

Pocs dies abans, més d'un centenar de dones havien ja manifestat pel mateix motiu.

Un problema similar, més greu encara, existeix a Montjuich i les protestes es multipliquen contra la incuria de l'Ajuntament.

BOICOT ALS MERCATS! contra la vida cara!

La consigna fou llençada per les Comissions Obreres de Barri de Barcelona, amb notable resultat en diversos mercats, pel dia 12 de novembre. I davant l'acollida de les mares de família i interès suscitat per la protesta a les barriades obreres, l'acció s'ha repetit el 26 novament, expressant-se així de forma pública la protesta contra l'intolerable augment dels preus, contra la política franquista d'encaixament constant dels productes de consum popular i del cost de la vida en general.

Els resultats obtinguts en les dues jornades mostren la predisposició popular a l'acció i són positives aportacions a la lluita general contra la dictadura.

« ... La manca de pisos i d'escoles, de centres sanitaris, el deplorable estat de l'urbanització, la contaminació atmosfèrica, l'absència d'un pla de sanitat i higiene, els impostos que sobre les capes mitges hom deixa caure, l'estat dels transports, la carestia de la vida, etc., haurien de figurar com elements que serveixen de base per l'execució d'un treball de masses i pel desenvolupament de formes d'organització de masses als barris... »

(De l'Informe al II punt de l'Ordre del Dia del VI Ple del Comitè Central.)

A LA S.E.A.T. SEGUEIXEN EN LA BRETXA

Després del gran triomf de la readmissió dels darrers acomiadats

BOLETIN Nº 6 DE LA CAMPAÑA DE SÓLIDARIDAD
CON LOS DESPEDIDOS Y SANCIONADOS DE

SEAT

TOTAL BOLETIN Nº 1 (desde las huelgas de junio hasta el 7 de julio)	333.104 pts.
TOTAL BOLETIN Nº 2 (desde el 7 al 22 de julio)	136.591 "
TOTAL BOLETIN Nº 3 (desde el 22 de julio al 6 de agosto)	192.833 "
TOTAL BOLETIN Nº 4 (desde el 6 de agosto al 19 de septiembre)	60.062 "
TOTAL BOLETIN Nº 5 (desde el 19 de septiembre al 7 de octubre)	243.528 "

Capçalera del Butlletí de solidaritat de la S.E.A.T.

A LA GRAN FABRICA DE ZONA FRANCA CONTINUEN LES ACCIONS

« ... Grand triomf obrer : Hem imposat la readmissió dels 56 acomiadats amb motiu de les darreres lluites ! (...) Hem aconseguit també la llibertat de tots els detinguts en l'ocupació de la fàbrica i a les manifestacions de carrer dels dies següents. Es un gran triomf ! », proclamen amb llegítima satisfacció els treballadors de la S.E.A.T. en el seu òrgan « Asamblea Obrera ».

Un gran triomf, en efecte, de la seva lluita, de la solidaritat obrera i del caliu popular que ha despertat. Un gran triomf que mostra com la lluita unida de les masses obreres fa recular l'opusfranquisme a despit de la seva voluntat d'enduriment.

I segueixen en la bretxa els treballadors de la S.E.A.T. ! : El 3 de desembre, en defensa de la plataforma obrera de cara al nou Conveni, tornaven a la vaga diversos tallers dels dos torns. L'empresa recorria novament als seus homes de mà i feia desallotjar la fàbrica. La negativa i la repressió no aturaran l'acció dels obrers !

Endavant per la llibertat de Carlos Vallejo ; per la readmissió dels acomiadats de juny ; per la plataforma reivindicativa a fer valdre en el nou Conveni ; per una veritable representació obrera que doni compte de la seva gestió als treballadors i recolzi en ells ! Contra la repressió i per l'amnistia !

A l'ODAG de Sabadell

contra les reestructuracions iniques

Es la lluita que porten els obrers d'aquesta empresa des de juliol passat. El mes de setembre, l'expedient de crisi fou desestimat després d'haver els treballadors fet vaga i ocupat la fàbrica, mantingut una ferma unitat amb àmplies assemblees en el sindicat i aconseguit un gran moviment solidari dels treballadors de Sabadell i comarca el dia 27 d'agost.

Els capitalistes, però, no renuncien... i saben jugar brut ! Aquest 15 de novembre la direcció munta una provocació : insults i amenaces d'un encarregat i, sense més ni més, acomiadament de l'operari que s'havia limitat a contestar verbalment al provocador. Reunit, el Jurat reclama la readmissió del treballador. L'empresa rebutja la demanada i reforça les amenaces de sancions.

L'assemblea de TOT el personal dura tres hores : explosió de colera contra els encarregats al servei de l'empresa, els quals espurgats es refugien a les oficines. Els dissenys de la Direcció de provocar un conflicte que doni peu a l'acomiadament de tot el personal són denunciats pels treballadors, que acorden reprendre la feina i realitzar aturs intermitents fins aconseguir la reintegració de l'operari. L'empresa talla la llum i l'aigua i paralitza així els tallers, fent-los evacuar seguidament per la força pública. Tots els treballadors són acomiadats.

El 16 de novembre, una reunió de les coordinadores del Metall, Construcció, Textil i Ram de l'Aigua, amb representants de l'ODAG i de les empreses més importants de Sabadell —reunió molt unitària, centrada entorn a propostes concretes d'orientació i mètodes de lluita, i per tant exemplar— adopta els següents acords :

- organitzar piquets amb obrers de l'ODAG per anar a explicar a fàbriques i obres que havia succeït i invitar a l'acció solidària amb la seva lluita ;
- que les dones ocupin el mercat i expliquin a la població i als tenders la situació creada amb l'acomiadament de 253 treballadors ;
- efectuar una concentració de tots els Rams el dia següent en els sindicats.

L'endemà, 17, set-cents persones escolten un informe del Jurat i després d'una ampla discussió es decideix el retorn al treball dels cent setanta obrers que l'empresa proposa de readmetre, continuant la lluita des de la fàbrica per la readmissió de la totalitat. A la sortida s'organitza una manifestació que es interceptada per la Policia Armada. Els crits de Llibertat ! Llibertat ! retronen molta estona per la Rambla i carrers adjacents. Queden detinguts cinc manifestants. El dia 18, nova concentració als Sindicats. S'envia una delegació a la Comissaria de Policia per reclamar la llibertat dels companys. Malgrat les amenaces del torturador de la B.P.S., García, els cinc treballadors són posats en llibertat i rebuts per l'assemblea amb grans demostracions d'alegria.

El dilluns 22, prop de mil càrrecs sindicals de Sabadell i comarca aplaudeixen la proposta d'anar a un atur generalitzat en solidaritat amb els acomiadats de l'ODAG, i per llurs pròpies reivindicacions. El 16, els set-cents treballadors de TYCSA ja havien portat a la pràctica, durant tres hores, la proposta abans esmentada.

L'exemple dels treballadors de l'ODAG confirma com cal defensar-se de l'explotació i de la repressió patronal i governamental, com cal defensar el dret al treball, amenaçat per les « reestructuracions » monopolístiques :
COMBATIVITAT, UNITAT, SÓLIDARITAT.

NOUS ATURS A LA ROCA

Tampoc a la gran empresa del Baix Llobregat han afluït els ànims : el 23 de novembre exigint la readmissió de tots els acomiadats o amenaçats de ser-ho, han tornat a produir-se aturs a algunes seccions i s'estan desenrotllant assemblees i presentació de delegació a la Direcció. L'obstinada negativa de l'empresa a escoltar les raons dels treballadors està vivint la indignació ja gran de la combativa plantilla de la Roca.

ELS PRIMERS EN L'EXEMPLE SOLIDARI

Total de la campanya d'ajut als acomiadats i sancionats de la S.E.A.T., iniciada arrel de la vaga de juny, fins el 23 de novembre :
1.373.085 pts.

Recollit als diferents tallers de la S.E.A.T. des de l'inici de la campanya fins al 23 de novembre del 1971 :

450.833,50 pts.

En la sola quinzena del 7 al 23 de novembre es recollen a la S.E.A.T. :

132.343,50 pts.

Amb els fons recollits s'han pagat jornals, fiances per treure de la presó als detinguts, despeses obligades per la lluita... I s'ha acudit a ajudar a d'altres destacaments obrers en lluita : Els treballadors de la S.E.A.T. han entregat :

50.000 pts als miners asturians.

40.000 pts. al fons de lluita de les Comissions Obreres.

21.000 pts. a les Comissions Obreres de Barcelona.

20.000 pts. als treballadors de la Roca de Gavà.

25.500 pts. als treballadors de la Cispalsa.

25.000 pts. als treballadors de la New-Poll (Domar).

6.200 pts. a les C.O. de Manresa.

(Xifres extretes dels Butlletins de la campanya de solidaritat amb els acomiadats i sancionats de S.E.A.T.)

LA CISPALSA TANCADA

Vaga de solidaritat amb els detinguts

Continuen, a finals de novembre, la seva acció els treballadors de la « Cispalsa ». Després d'una gran assemblea per discutir de les reivindicacions plantejades i prendre decisions, la policia deté els Jurats Lorenzo, Moreno, Piñeira i Martín. Contra la mesura repressiva repliquen els treballadors amb l'atur general. La fàbrica és desallotjada per la policia que se'n endú nou obrers més, assenyalats per l'empresa.

La pressió de l'acció obrera ha arrencat ja la llibertat dels nou darrers detinguts. I la lluita continua, exigint el retorn a la fàbrica dels quatre Jurats segrestats.

ELS CONDUCTORS D'AUTOBUSOS VOLEN REPRENDR LA VAGA

El Consell de Direcció de l'empresa, que encapçala l'Alcalde Porcioles s'ha llençat subrepticiament per la pendent de les sancions i repressàlies contra els qui van destacar a les passades vagues. Sis representants obrers han rebut notificació d'acomiadament. La mesura repressiva i l'incompliment dels acords arrencats amb la vaga estan acabant la paciència dels treballadors dels transports urbans de superfície.

Repressió contra la cultura catalana

Censura, prohibició de revistes i cartells publicitaris en català, atemptats terroristes, suspensió d'actes...

Després de la celebració de l'Assemblea de Catalunya el Règim ha multiplicat les seves formes de repressió contra la cultura catalana.

A les dificultats que tenen les editorials catalanes per a prosseguir les seves edicions de llibres catalans, s'han ajuntat les multes i les prohibicions que afecten a les poques revistes catalanes autoritzades: el setmanari bilingüe « Presència » va ser prohibit a l'estiu, la revista « Orifloma » està amenaçada de suspensió i té nombrosos expedients administratius, la revista comarcal « Recull » de Blanes ha estat repetidament sancionada, etc.

En un altre ordre de coses, des de mitjan novembre les Delegacions Provincials d'Informació —organismes encarregats de la censura de cartells, anuncis, impresos breus, etc.— han rebut instruccions de Madrid perquè no autoritzin CAP IMPRES redactat exclusivament en català. Feia més de deu anys que les editorials, els locals d'espectacles i altres entitats, feien els seus catàlegs o els seus cartells publicitaris en català perquè no hi ha cap disposició legal que ho prohibeixi. Doncs bé, ara hem tornat de cop i volta a l'any 1939 quan la llengua catalana va ser totalment proscriu de la vida pública.

A Barcelona s'han produït atacs de bandes feixistes contra diversos locals. El dia 21 va ser incendiat el « Taller Picasso », una galeria d'art en aquell moment exhibia teles del pintor Ricard Vaccaro. Dies després, el Sr. Palet, director d'aquesta galeria, ha estat atemptat, ferit al coll d'una ganivetada i robat. Per fi ha estat incendiada la llibreria « Cinc d'Oros » per haver dedicat un aparador a llibres de Picasso. Les bandes feixistes recorren al terrorisme sota pretext de denunciar la « tolerància » del règim envers l'obra del pintor, « marxista notori ». En realitat el que mostren aquests atemptats és el veritable rostre de la dictadura que no poc amagar el seu odi al gran pintor comunista.

En certs sectors professionals es viu un clima de « terror administratiu ». Els més afectats per aquest clima són potser els periodistes que tenen constantment l'amenaça telefònica de Madrid si publiquen tal notícia o fan tal altre comentari. A Barcelona l'autoritat governativa ha prohibit la celebració d'una assemblea que l'Associació de la Premsa de Barcelona volia fer per parlar dels greus obstacles que tenen en l'exercici de llur professió els periodistes barcelonins.

Corresponsal.

JOAN SARDA

Joan Sardà Posticó ha mort a Praga. A través de « Treball » fem arribar a la seva companya, fill i família el condol i record emocionat de tots els seus companys per l'abnegat camarada i ferm lluitador per les llibertats del nostre poble, pel socialisme.

PROU ATEMPTATS FEIXISTES! IMPOSEM LA LLIBERTAT!

Volem saludar la iniciativa del Comitè de la Zona Sud de Barcelona que s'entronca amb les nombroses i diverses protestes de l'opinió pública denunciant les agressions feixistes contra el « Taller Picasso » i la llibreria « Cinc d'Oros » de Barcelona i també els atemptats similars comesos a Madrid.

« Condemnem tan vils atemptats, mostra de l'exasperació de certs grups, millor dit bandes feixistes i denunciem que aquestes bandes actuen a la sombra de la DICTADURA FRANQUISTA, que després de 32 anys d'assessinar i reprimir es troba tan impotent i corrompuda que no pot, obertament, oposar-se a l'HOMENATGE que el poble català i espanyol reten al més gran geni artístic del segle XX, el nostre volgut company PABLO RUIZ PICASSO... »

Els estudiants

Contra l'ocupació policiaca DE LA UNIVERSITAT

Les accions dels estudiants i professors contra l'ocupació policiaca, la participació dels primers a les grans lluites obreres d'octubre-novembre passats, el recent tancament de la Facultat de Medicina i poc abans la vaga dels catedràtics de Dret contra la presència de la policia, són altres tants elements de la

lluita constant, incessant, de la Universitat.

En relació a la necessitat d'oposar-se energicament a la presència de les forces armades i altres policies dins el recinte universitari, reproduïm el següent text d'« Universitat » d'octubre d'enguany :

« ... Dins de la nostra lluita per la llibertat ocupa un lloc molt important la lluita contra la repressió. Les nostres facultats ocupades per la policia, la detenció de desenes dels nostres millors companys, són botons de mostra d'aquest règim policíac.

La presència de la policia a la Universitat no és pel règim una mesura conjuntural: és una mesura a llarg terme íntimament lligada a la Llei d'Educació. Creiem que l'explosió física de la policia no és possible d'una manera definitiva, en el sentit que, si un dia vengem a la policia en una Facultat, a l'endemà apareixeran en ella tal nombre d'efectius que no seria factible una nova victòria física sobre d'ells. La seva retirada només es produirà en la mesura que aconseguim que aquesta ocupació no li sigui rendable al règim políticament. Cal fer que els costi més car l'ocupar les facultats que el retirar la policia.

Si aconseguim atreure el màxim nombre de professors, si sensibilitzem altres sectors ciutadans entorn d'aquest problema, si, juntament amb això, realitzem accions coordinades de tot el Districte; si creem, en definitiva, una corrent d'opinió i de lluita contra l'ocupació policiaca de les facultats i escoles, tant a la Universitat com a la ciutat, podrem obtenir grans victòries en aquest terreny.

Aquest plantejament global del problema no exclou, està clar, la realització d'accions concretes de protesta i lluita a determinades facultats. La denúncia de socials i bidells policies. Els ahúcs, els aturs parcials, etc., són formes concretes que valen en tot moment. Especial importància té la nostra actitud respecte dels membres de la Brigada Político-Social: cal fer-los la vida impossible; cal mostrar constantment despreci i rebuig envers aquests torturadors.

« (...) El curs passat hi va haver un gran nombre de detencions a la Universitat: amb això intenten decapitar el moviment estudiant, isolar l'avantguarda de les masses.

La nostra lluita contra les detencions no ha de tenir solament un caràcter de protesta general contra elles, contra les tortures a què són sotmesos els detinguts i per la seva llibertat, sinó que hem d'adoptar la defensa en concret de tots i cadascun dels nostres companys. La lluita de masses organitzada és la millor defensa contra les detencions.

(De la Declaració del Comitè Universitari del P.S.U.C., octubre del 1971.)

AJUT ECONOMIC AL PARTIT!

« ... La capacitat econòmica del Partit és un factor determinant per garantir el desenrotllament del treball polític. La nostra força econòmica depèn del nostre lligam amb les masses, però depèn també de la comprensió que tinguin els militants, els simpatitzants, de la importància d'aquesta qüestió. »

(De l'Informe al III Punt del Ordre del Dia del VI Ple ampli del Comitè Central, presentat per I. Bruguera.)

Després del gran triomf de la readmissió dels darrers acomiadats

Comarca 14, 6.250 pts.; Comarca 30, 69.350 pts.; C.E., 2.750 pts.; Comarca 15, 15.802 pts.; Comarca 20, 2.404 pts.; Comarca 40, 4.618 pts.; C.E., 688 pts.; Comarca 15, 19.447 pts.; Comarca 30, 54.983 pts.; Grup Bolivar, 27.881 pts.

RADIO ESPANYA INDEPENDENT Estacio Pirenenca

De 7 a 7,55 h - 21, 25, 30 i 39 metres
De 14 a 15 h - 17, 19, 21 i 25 metres
De 17 a 0,15 h - 21, 25, 30 i 39 metres

Dilluns i dijous, tarda i vespre, emissions en català.